

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2888/05
14.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene "BB", čiji je punomoćnik BV advokat, radi naknade inflatorne štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž. 1001/05 od 13.6.2005. godine, u sednici održanoj 14.2.2006. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.1001/05 od 13.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Svilajncu P. 325/02 od 16.3.2005. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca, kojim je tražio da se tužena obaveže da mu naknadi štetu za neizvršeno plaćanje duga sa zateznom kamatom po izvršnoj sudskoj odluci iznos od 323.325,32 dinara sa zakonskom kamatom od 1. jula 2006. godine do dana ispunjenja, na ruke advokatu AB u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Jagodini Gž. 1001/05 od 14.6.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Svilajncu P.325/02 od 16.3.2005. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužilac zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava i odluke o troškovima postupka.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud nalazi da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužena je rešenjem Opštinskog suda u Svilajncu P1. br. 12/92 od 4.11.1992. godine, obavezana da tužiocu isplati na ime troškova parničnog postupka 52.000,00 dinara u roku od 15 dana od prijema rešenja, pa kako tu obavezu nije izmirila, tužilac je podneo predlog za izvršenje 26.8.1994. godine, a sud je rešenjem o izvršenju I.broj 230/94 od 29.8.1994. godine, koje je postalo pravnosnažno 17.1.1995. godine, odredio predloženo izvršenje. Do izvršenja nije došlo jer je dosuđeni iznos u postupku prinudnog izvršenja obezvređen usled inflacije. Tužilac ponovo podnosi predlog za određivanje izvršenja protiv tužene radi naplate duga u iznosu od 52.000,00 dinara sa zateznom kamatom počev od 20.11.1992. godine, u cilju revolarizacije, a po osnovu rešenja P1.br. 12/92 od 4.11.1992. godine, međutim, sud rešenjem I.br.39/02 od 21.2.2002. godine, odbacuje predlog jer se radi o presuđenoj stvari, a rešenjem Ipv.(I) br.11/02 od 20.6.2002. godine odbijen je prigovor tužioca. Tužilac je ovom tužbom tražio naknadu štete koju je pretrpeo zbog ne izvršenja obaveze utvrđene pomenutim rešenjem(P1.br.12/92) u uslovima visoke inflacije, koja po privatnom obračunu, preračunata u nove dinare na dan podnošenja tužbe iznosi 325.325,32 dinara. Navedeni iznos osporila je tužena jer obračun nije izvršen od strane ovlašćenog sudskog veštaka ili odgovarajuće institucije-banke.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo, kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za naknadu inflatorne štete koju je tužilac pretrpeo zbog ne izvršenja obaveze utvrđene rešenjem P1.br.12/92 od 4.11.1992. godine u uslovima visoke inflacije, čija visina je obračunata po privatnom obračunu u novim dinarima na dan podnošenja tužbe na iznos od 325.325,32 dinara.

Odredbom člana 7. ZPP, propisano je da su stranke dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahteve i da predlože dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Kako tužilac nije predložio izvođenje dokaza kojima bi sud utvrdio visinu štete, a bio je dužan da to učini shodno članu 220. ZPP, to je sud pravilnom primenom pravila o teretu dokazivanja iz člana 223. stav 1.ZPP, odbio tužbeni zahtev tužioca.

Primenom člana 405. stav 2. ZPP, Vrhovni sud izostavlja detaljnije obrazloženje presude, jer se revizijom tužioca ponavljaju žalbeni razlozi. Istovremeno obrazloženjem presude se ne bi postiglo novo tumačenje prava, niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc